

**Вакцинуємося.
Разом ми сильніші!**

V

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 9-10 (14020-14021), 4 лютого 2022 р. Розрібна ціна 4 грн. 00 коп.

Сергій Павлуша: життєпис героя

25 січня, як ми й писали в попередньому числі «Громадської думки», в місті відбувся прем'єрний показ другого документального фільму з циклу «Життя, віддане за Україну». Нагадаємо – проект реалізує громадська організація «Білоцерківська інтерактивна платформа» за фінансової підтримки Київської школи державного управління ім. С. Нижного та інформаційної підтримки Білоцерківської міської ради.

Нова стрічка присвячена солдатові Сергію Павлуши, відважному воїну з Білоцерківщини, який із перших днів російсько-української війни став на захист своєї Батьківщини.

У мирному житті Сергій був слюсарем з ремонту наземних транспортних засобів, цю професію здобув у Білоцерківському професійно-технічному училищі ім. П.Р. Поповича. Строкова служба в армії, куди хлопця призвали 2005 року, стала для нього школою витримки, мужності та стійкості. Допомогла ще більше загартувати волю й характер. Сергій подорослішив, став набагато серйознішим, стриманішим, змінилися вподобання та плани на майбутнє.

Добре патріотичне серце хлопця не могло залишитися байдужим до подій, які почали розгорталися в Україні з кінця 2013-го. Революція Гідності, анексія Криму, загострення ситуації на Донбасі. Війна, про яку раніше знов лише з фільмів та книг, опинилася зовсім поряд.

На початку березня 2014-го у військоматі пішли

добровольці, які хотіли стати на захист України. Не чекаючи повістки, прийшов у військомат і Сергій Павлуша. Ходив туди чотири рази, поки призвали.

Справжні бойові дії для нього як стрільця-помічника гранатометника 72-ї окремої механізованої бригади розпочалися з червня 2014 року, коли його підрозділ зайняв позиції в районі російсько-українського кордону. Бійці ще навіть не встигли добре окопатись, як почалися обстріли, і Сергій вперше почув свист куль над головою. Але страху не було. Навпаки, він постійно просив свого командира, щоб той брав його безпосередньо в зону зіткнення. Йому хотілося бути в епіцентрі подій і зі зброєю в руках захищати рідну землю.

11 липня 2014-го о 04.30 ранку vorog із території РФ повністю накрив «Градами» наметове містечко з українськими підрозділами в районі Зеленопілля, а 14 і 15 липня – в районі Амвросіївки... Наш Сергій був серед тих хлопців, які просто згоріли від прямого потрапляння у бліндаж. Слухати розповідь його мами, як вона опізнавала тіло сина в морзі, – нестерпно важко. Як і спогад рідних та побратимів про те, що Сергій якоюсь миттєві сказав: «Я звідси не вернуся»...

Як пишуть офіційні джерела, керівник проекту, начальник відділу інформаційних ресурсів і зв'язків з громадськістю міської ради Олег Турій, звертаючись до всіх, хто зібрався для перегляду, зауважив: «Нашим проектом передбачено виробництво цілого ряду фільмів, які розповідатимуть про життя та подвиг справжніх Героїв, військовослужбовців, які стали на захист територіальної цілісності, суверенітету України і віддали за це своє життя. Демонстрація цих фільмів сприятиме збереженню доброї пам'яті про Героїв. А на прикладі їхнього подвигу виховуватимуться нові, патріотичні покоління молоді».

Серед перших глядачів були рідні та близькі Сергія Павлуши, військовослужбовці 72 ОМБР ім. Чорних Запорожців, авторка-упорядніца книги «Небесна гвардія Білоцерківщини» Світлана Хоменчук, депутати міської ради та інші небайдужі до події люди.

Волонтери – герої свого часу

21 січня в кінотеатрі ім. О. Довженка відбувся прем'єрний показ документального фільму «Voluntarius», присвяченого добровольцям та волонтерам Київщини і, зокрема, Білоцерківщини.

Стрічка створена авторським колективом Неформального творчого об'єднання «ТЕХНОКАДР» (режисер Сергій Пархомов, головний

громаду міста і, звичайно, волонтерів (серед яких були й безпосередньо герої цієї кінострічки). На прем'єру унікального документального фільму «Voluntarius» того дня прийшла така кількість глядачів, що вони навіть стояли у проходах кінозали. Сила емоцій та щирість слів, що лунали з екрана, не могли залишити байдужими.

Після показу відбулося обговорення, звучали прогнозливі пісні у виконанні барда Юлії Зубрової. Червону ниткою заходу стали слова від творців фільму: «Станьте героями свого часу! Шануйте своїх героїв!».

Як оголосили організатори зустрічі, стрічку можна безплатно дивитися на YouTube-каналі НТО «ТехноКадр».

Наталія ВЕРЕСНЕВА

оператор Володимир Синцов) на замовлення ГО «Українське об'єднання УБД та волонтерів АТО у м. Києві та Київській області».

В основі фільму – справжні живі історії від учасників АТО/ООС, Білоцерківської волонтерської групи, від невтомних «Шалених бджілок». Як наголосив голова БВГ Юрій Москаленко, фільм знятий за матеріалами, документами, фото та відео учасників Білоцерківської волонтерської групи. Творчий процес збору матеріалів, зйомок, написання сценарію тривав близько двох років.

Актуальна та болюча тема зібрала в залі кінотеатру учнівську та студентську молодь, активну

Минуле завжди стоїть за плечима...

«Є ТІЛЬКИ ОДНА РІЧ НА СВІТІ, ЯКА МОЖЕ БУТИ ПІРШЕ ОСВЕНЦІМА, – ТЕ, ЩО СВІТ ЗАБУДЕ, ЩО БУЛО ТАКЕ МІСЦЕ», – ГЕНРІ АППЕЛЬ, В'ЯЗЕНЬ ОСВЕНЦІМА

◆ Ці жахливі, важкі зимові спомини... Не мого покоління – у нас уже океан власного «законсервованого» горя. Але колективна пам'ять людства відгукується на чорні дати свіжим болем нині живих. А така дата, як 27 січня, День пам'яті жертв Голокосту, спроможна й зараз розстріляти душу...

◆ Ось де слова ні нашо не здатні – коли серце зупиняється, говорити практично неможливо. Ну, не може адекватна людина усвідомити, як світ міг допустити, аби мільйони стали жертвами купки безумних осатанілих неукв! Вона відмовляється вірити власним очима, читаючи матеріали Нюрнберзького процесу над нацистами або переглядаючи кадри документальної хроніки з Аушвіц-Біркенау. Труби крематоріїв, газові камери, купи волосся, зрізаного з трупів, і дитячих черевичків, досліди над приреченими... Виродки арійської нації відбирали життя євреїв, слов'ян, ромів, інших «недолюдей», як вони називали представників не їхньої раси, легко, автоматично. Бувало, правда, жалілися, що не вистачає печей, аби вчасно виконувати план зі спалення невільників. А Ільза Кох, бібліотекарка за освітою, дружина коменданта концтабору Заксенгаузен, Бухенвальд і Майданек, «бухенвальдська відьма», замовляла душогубам людську шкіру з гарними татуюваннями, аби нею, здертою із закатованих, потім прикрашати речі у своєму елітному домі...

◆ Хіба можуть роки, скільки б їх не пройшло, викреслити з пам'яті живих таке варварство?! На жаль, нові злочини проти людянності тривають і нині. Але коли надходять такі дати, як 27 січня, минуле дуже зримо й відчутно стає за плечима. І не дає спокою, відбирає мову, вражає серце...

◆ Днем пам'яті жертв Голокосту обрали дату звільнення найстрашнішого концтабору, Аушвіц-Біркенау, де в неймовірних масштабах «остаточно вирішувалося єврейське питання». Символічно, що 1945 року звільнili цю фабрику смерті поблизу польського Освенцима бійці 1 Українського фронту, а безпосередньо першими відчинили брами концтабору солдати 100-ї Львівської дивізії з батальйону полтавця єврейського походження Анатоля Шапіро.

◆ Цього дня Біла Церква, яка досі здригається від звірства нацистів, скоєних проти місцевих євреїв під час окупації, віддала данину пам'яті невинної землякам. До Меморіалу жертвам Голокосту та Праведникам народів світу прийшли представники влади, єврейської громади, просто небайдужі білоцерківці.

◆ Міський голова Геннадій Дикий у своєму зверненні до зібрання, як повідомляють офіційні джерела, сказав: «Близько шести мільйонів людей були знищені нацистським режимом під час Другої світової війни, з них майже півтора мільйона – в Україні. На момент окупації в Білій Церкві залишилось близько 9,5 тисячі людей єврейського походження, 70 відсотків з яких не пережили 903-денної окупації міста. Однією з найстрашніших сторінок історії Голокосту став перший масовий розстріл 90 дітей єврейського походження. Це страшні цифри, і ми повинні пам'ятати та згадувати про трагічні сторінки з життя євреїв, які проживали в нашому місті, щоб більше ніколи не повернулись часи, коли людей знищували тільки за те, що вони відрізнялися за якоюсь ознакою».

◆ Наталія Андрющенко, голова юдейської релігійної громади «Міцва», зачитала імена білоцерківців, які, ризикуючи життям, рятували євреїв у роки війни. Вона зауважила, що саме завдяки цим людям, імена яких викарбувані на пам'ятних стінах, зараз існує єврейська громада.

◆ Печальне зібрання хвилиною мовчання вшанувало всіх євреїв, які загинули мученицькою смертю. А за давньою традицією народу, до Меморіалу люди поклали камінчики, скорботні символи пам'яті й вічності.

◆ Цього ж дня у краезнавчому музеї презентував свою книжку «Білоцерківська юдаїка» історик Євген Чернецький. Автор мріє про розширення кола дослідників, які б зайнялись вивченням «документальних скарбів», що розповідають про минуле Білої Церкви. А найпростішим способом досягнення цієї мети, пише пан Євген, є публікація серії оглядових праць, які б уможливили молодим науковцям швидкий старт, не обтяжений необхідністю витрачати роки на створення джерельної бази для обраної теми дослідження. Відтак, книга містить огляд білоцерківської юдаїки, сфокусованої на XVI – поч. XX ст., виданої впродовж 1991–2016 рр., та каталог справ кінця XVIII – поч. XX ст., що прямо чи опосередковано стосуються історії єврейської громади Білої Церкви. Тож завдяки нашому знаному науковцю систематизовано й буде збережено безцінні джерела.

◆ Власне, саме незамулені джерела, витоки є найважливішими для кожного народу, його історичної пам'яті. Якщо, звісно, той народ, попри пережите, хоче жити.

Валентина ХРАБУСТ

Міський громадський транспорт: перспективи європейських інвестицій

з яких 18 піде на заміну старих і 12 – додатково доукомплектують рухомий склад Тролейбусного управління. Отже, на маршрути міста зможуть вийти 37 тролейбусів, йдеться в офіційних інформаційних джерелах.

◆ Керівник проекту «Міський громадський транспорт» Іштван Хайцингер розповів, що Європейсь-

◆ В листопаді минулого року у Верховній Раді було зареєстровано проект Закону про ратифікацію Фінансової угоди «Міський громадський транспорт України II». Угодою передбачене надання Європейським інвестиційним банком позики нашій країні в розмірі 200 мільйонів євро на придбання нових автобусів, тролейбусів, трамваїв та вагонів метро. Крім того, в рамках реалізації проекту планується будівництво й модернізація трамвайніх і тролейбусних ліній та інші роботи в Черкасах, Білій Церкві, Кам'янському, Дніпрі, Львові, Кременчуці та Запоріжжі. Кошти для закупівлі рухомого складу громадського транспорту буде розподілено між містами України, які стали учасниками проекту, серед яких і наше місто.

◆ Тож 24 січня Геннадій Дикий зустрівся з представниками банку, координаторами проекту «Міський громадський транспорт II» у Білоцерківській міській територіальній громаді, аби детальніше обговорити реалізацію цього документа.

◆ Проектом передбачена закупівля тролейбусів на суму 6,5 млн євро й ремонт контактної мережі на 1,5 млн євро. Таким чином планується закупити 30 тролейбусів,

кій інвестиційний банк – найбільший у світі мультинаціональний державний заклад, а Україна – найбільший позико-отримувач поза межами Європейського Союзу. Також пан Іштван наголосив, що їхня мета – допомогти містам України розвивати місцевий «зелений» транспорт.

◆ Міський голова Геннадій Дикий заявив: «Ми зацікавлені в якісному громадському транспорті, доступній можливості його ремонту та обслуговування. Зараз у Білій Церкві зростає кількість приватних машин, які забруднюють довкілля та завантажують транспортні артерії міста. Тому ми робимо якісні пішохідні алеї, розвиваємо культуру велотранспорту й намагаємося зробити громадський транспорт таким, щоб у ньому було зручно й комфортно переміщатися містом».

◆ В обговоренні брали участь фінансовий, технічний консультанти й експерти проекту та місцеві фахівці, пов'язані з інфраструктурою.

◆ Також під час заходу присутні обговорили можливість створення безстанційних пунктів прокату велосипедів на базі комунального підприємства Білоцерківської міської ради.

Культура як феномен цивілізації і подальшого розвитку міста

Продовження. Початок у газеті від 10 грудня, 7 січня.

В 90-ті роки наше місто жило ще яскравими культурними подіями, що радували жителів Білої Церкви, і гостей, збагачували їхнє духовне життя. Одне з них – відкриття пам'ятника Т. Шевченку у вересні 1991 року. Знаменна подія, в якій взяли участь видатний скульптор, лауреат державних премій О. Ковальов та славетний поет Б. Олійник. Автор пам'ятника подарував(!) його нашому місту. І коли вони обидва при велелюдній громаді підійшли до мікрофона, майдан буквально потонув у зливі оплесків. Яскраве свято. Незабутнє.

Але вже тоді відчувалося, що питання культури поступово йдуть із порядку денного. Зникли семінари для працівників культури, які раніше були постійними. Зникають відомі колективи (народна хорова капела, ансамбл пісні і танцю «Рось», численні танцювальні колективи...), й нікого це не турбує. Думаю, що нашій культурі й нині, і в майбутньому важко буде виживати без таких яскравих особистостей, якими були (і вічна їм пам'ять) Б. Кашкін, К. Ліпницька, В. Карпенко, П. Красножон, Л. Богданов, І. Бондарчук, В. Гега, В. Архипенко, І. Забірченко, С. Ка-чан і ще, ще...

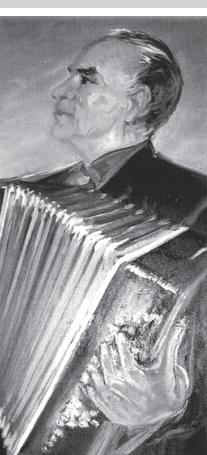
В моїй пам'яті – незабутні свята, які відбувалися в районі: конкурси хорового мистецтва, «Грай, гармонь», свято села... А в районній бібліотеці, що багато років була духовним центром на Таращанському масиві для дітей, хто тільки не бував – М. Вінграновсь-

кий, В. Міняйло, М. Сом, П. Засенко, Ю. Ковалів, О. Орач...

Ще одне яскраве свято відбулося в 1993 році, коли не лише наш край, а й Україна відзначили 200-ліття дендропарку «Олександрія». Чудові художні колекції міста і району два дні своїм мистецтвом радували численних гостей. Їх зустрічали й видатні історичні особистості у виконанні акторів театру ім. П. Саксаганського – Т. Шевченко, О. Пушкін, О. Браницька...

Але це все спалахи духовності досить рідкісні. Культура швидкими темпами згасала. Були роки, коли в міському депутатському корпусі не було жодного її представника. І це в такому великому місті, як наше, де кількістю творчих особистостей (і професійних, і аматорських) воно переповнене. І хіба не дивно, що комісію з присудження літературно-мистецької премії ім. Т. Шевченка – журналіста (цього разу, наскільки я знаю, – не з 95-го кварталу). І це після таких видатних особистостей, які в різні роки очолювали комітет: О. Гончар, І. Дзюба, П. Загребельний, Б. Олійник... І що? А те, що в комітеті назріває скандал.

I, як висновок, із болем в душі доводиться визнати, що в нинішній період життя наступає епоха політичної клоунади, коли клоуни перетворилися в політиків, а політики – в клоунів. Коли культура за активного сприяння влади вилучається з духовної сфери взагалі як не-потребна. А брати приклад є з кого. Верховна Рада – примітивна мова, спортивні кофти та взуття, неголені обличчя... Ви придивітесь до Корнієнка. Я ніколи не бачив його поголеним. І це один із тих, хто ухвалює закони, несе «культуру» в маси.

Далі буде
Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ,
заслужений працівник культури України

Місяць без грошей! «Бюджетна криза» у Київській обласній раді продовжується

Вперше за 30 років незалежної України Київська обласна рада не ухвалила бюджет області до нового року. Уже закінчився січень, а Київщина й досі без бюджету. А це значить, вже цілий місяць бюджетники залишаються без зарплати, не фінансуються комунальні підприємства та не виділяються кошти на розвиток Київської області, тобто на будівництво дитячих майданчиків, доріг, інфраструктури, ремонт лікарень, будівництво шкіл, дитячих садків.

зареєстрована депутатами «ЄС». Але депутати, на секундочку, навіть не прийшли на сесію, аби підтримати свого лідера. Вони побоялися, що партія влади може їх виключити з провладної коаліції, якщо вони будуть наполягати на подібних заявах, і тоді вони залишаться без бюджетних «бонусів». Отак проші перемогли любов до лідера.

Ще до нинішньої коаліції в КОР входить партія «За майбутнє», яка вже давно стала сателітом влади. Судячи з рейтингів, які публікувалися минулого року, їхня політична сила не набирає й 1,5% по Україні. Тому з парламентськими амбіціями «майбахам» довелося розпрощатися. Натомість тепер вони думають, як і, головне, на яких умовах приєднатися до «Слуг народу».

ЧИ є вихід?

Ця криза була очікуваною, і сьогодні її обговорюють у кожній громаді Київщини. Я вважаю, що час політичних розбірок давно минув і зараз треба думати про людей, які можуть залишитися без грошей: лікарі, вчителі та інші робітники бюджетної сфери.

Всі політичні сили мають розуміти, що нині Україні не до регіональних конфліктів, бо країна перебуває на межі широкомасштабної економічної війни з Росією. Ми вже 4-ий місяць живемо в умовах складної енергетичної кризи й молимося, аби не почали вимикати електроенергію та опалення. Сьогодні вже знищенні цілі галузі української економіки. Тому єдине, про що варто зараз думати, – як врятувати країну. І перше питання – це економіка. В таких умовах ціла область не може існувати без бюджету.

Тому я пропоную лідерам усіх політичних сил, які представлені в Київській обласній раді, об'єднатися заради спільнної ідеї, а не навколо облич чи партійних пропорів. Саме час вкласти свої сили і знання у створення дуже необхідного для Київщини бюджету, який сприятиме розвитку області.

Костянтин БОНДАРЕВ,
народний депутат, голова
«Батьківщини» на Київщині

Білоцерківський «Прозорий офіс» обслуговуватиме понад 220 тисяч осіб

В Білій Церкві триває реконструкція нежитлової будівлі, в якій після завершення всіх робіт запрацює «Прозорий офіс». Проект реалізується в рамках програми Президента України «Велике будівництво».

Про це 1 лютого повідомив очільник Київської обласної державної адміністрації Василь Володін.

«Прозорий офіс» охоплюватиме адміністративними послугами весь Білоцерківський район. Йдеться про понад 220 тисяч людей. Створення такого потужного ЦНАПу є як для пересічних громадян, так і для підприємців дуже важливим, адже в цьому економічно-соціальному об'єкті державними сервісами можна буде скористатись швидко та без зайвих бюрократичних процедур», – прокоментував голова КОДА.

Загальна вартість робіт складає майже 93 мільйони гривень.

Пресслужба Київської ОДА

ВЕЛИКЕ БУДІВНИЦТВО
ПРОГРАМА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Дроздівська «Родинонка» – із побажанням щастя

Минули чудові новорічно-різдвяні свята. Але в такі непрості нинішні часи людям життєво потрібно відчувати постійно тепло одне одного й підтримку, що особливо притаманні традиції українських обрядових празників. Може, тому нам видалося правильним, навіть необхідним, поділитися емоційно піднесеною, перейнятою любов'ю й радістю життя інформацією від нашої енергійної, світлої, душевної **Надії Карпенко**. Вона розповідає про те, як її рідний, улюблений відомий аматорський хор «Родинонка» зі славних Дроздів, що вже 32 роки гордо носить високе звання народного, колядував, посівав, Ісуса прославляв та землякам своїм щастя бажав.

Та й сама авторка не стомлюється говорити про відданіх українській пісні жінок, які віртуозно поєднують вічну сільську роботу на городах, в обійті, у хаті із прекрасною творчістю. Про святу землю нескореного Мазепи, на якій і вона народилась і яку безмежно любить, як каже, «кохною свою клітиною».

А в арсеналі «Родинонки» – скарби обрядів, найсокровенніший із яких – різдвяний, із колядками та щедрівками. Жінки бережуть ці неповторні пісні і цілком прагнуть ними поділитися. За допомогою Надії два дні «Родинонка» була в дорозі, із віншуваннями та побажанням щастя мандрувала, як кажуть, від хати до хати.

Надія Карпенко згадує: «Почали з Дроздів. А далі – Біла Церква. Тут були за такими адресами: міськрада (Геннадій Дикий, Юрій Савчук, Дмитро Киришун), РДА (Людмила Мерзлюк і структурні підрозділи), поліція (полковник Мерзлюк і міграційна служба), дитяча лікарня (Наталія Бігарі), лікарня на Семашка (Ніна Головенко), пологовий будинок (Анатолій Бондар), театр ім. Саксаганського (Ігор Подолянець), «Білоцерківхліопродукт» (Іван Шилов), районний відділ культури (Роман Бичек), «Будмаркет» (Олена

Дорогеньку нашу матусю, бабусю і прарабусю НАДІЮ МИХАЙЛІВНУ ЧОРНУ сердечно вітаємо з 85-річним ювілеєм!

Спасибі, рідна, за неспокій,
За ніжні руки, серце золоте,
Щоб мала сили ще на довгі роки,
Хай шлях тобі барвінком зацвіте.
Хай весни до тебе летять журавлями,
Щоб ти не старіла, рідненька, з роками,
Здоров'я, тепла і удачі без ліку
І довгого, довгого, довгого віку!
З любов'ю – вся наша дружна родина

Від держрегулювання до продуктових карток

За даними Держстату, за підсумками минулого року інфляція в Україні склала 10%. Вартість продуктів харчування настрибула на 10,8 відсотка. Найбільше подорожчали цукор (+61,5%), олія соняшникова (+57,7%), яйця (+47%) та хліб (+15,8%). Решта цін на м'ясні, молочні та бакалійні товари вирости у межах 7-10%, подешевшали тільки фрукти (-2,1%) й овочі (-3,9%), повідомляє Центр громадського моніторингу та контролю.

Головний фактор, який впливає на кінцеве ціноутво-

рення – це зростання цін на енергоносії та сировину. Компанії вимушенні закладати нові ціни на комунальні платежі у вартість товарів, аби не працювати у збиток.

Непідйомна вартість газу ставить під удар виробників молока, м'яса, хліба та кондитерських виробів.

Аби зупинити зростання цін, український Уряд ввів держрегулювання. Гранічний рівень націнки на низку соціально значущих продуктів не може перевищувати 10%. Обмеження цін стосується гречаної крупи, цукру, пшеничного борошна, макаронних виробів, молока, соняшникової олії, курячих яєць, курячої тушки, вершкового

масла. Такі обмеження мають стабілізувати ринок роздрібної торгівлі та унеможливити маніпуляцію цінами.

Водночас частина експертів та представників торговельних мереж критикують такі заходи. Втручання держави може мати зворотній ефект – привести до серйозного дефіциту товарів першої необхідності.

Іншим механізмом захисту українців від подорожчання може стати програма так званих «продуктових талонів». Звичайно, для її запуску потрібне фінансування, якого держбюджет на 2022 рік не передбачає, а також визначення адресності допомоги.

Приватні об'язви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фрукт сад, 15 хв. від з/д станції. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Земельну ділянку 11 соток в с. Томилівці, єДА, фрукт. деревя, вагончик, поруч електролінія, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 066-34-31-469.

✓ Чайний сервіз на 6 персон, новий, електропічник на 40 Ампер, новий, куртка чоловічу, шкіряну, 50 розм., нова. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Плитка чеську, запчастини до ЗІЛ-130, стелаж у гараж, погріб, руберойд, дранку, сітку,

драбину, дошки, столи. Тел.: 097-629-55-04.

✓ Газову колонку (нову) вир-ва Італії. Ціна договірна. Тел.: 5-48-31.

✓ Прачальну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 688-86, 068-28-72-838.

✓ Легку алюмінієву тачку, пускозарядний, двигун сепаратора, пристрій зберігання акумулятора, зарядний 0-25 Ампер, провід мідний (2 мм), пілосос "Шміль", трансформатор 220/110, автотрансформатор 9 Ампер, конденсатори. Тел.: 067-87-277-31.

✓ Двигун 180 Вт, 250 грн; магнітофон касетний "Маяк М-240", 300 грн; електробритви "Агідель", 200 грн, "Харків-51", 150 грн; валуз на колесах, 200 грн; годинник наручний "Орієнт", 500 грн; фотоапарат "ФЕД-4", 200 грн; книжку німецькою мовою (1965 рік), 1000 грн. Тел.: 098-360-18-99.

✓ Два сервізи, перламутрові. Тел.: 39-00-67, 096-333-60-65.

✓ Чоботи зимові

(45-46 розм.) і осінні (44-45 розм.), шкіряні, нові. Недорого. Тел.: 096-676-34-43.

✓ "Ходунок" новий, імпортний, зручний у використанні, розкладний, з регуляцією висоти ніжок. Ціна договірна. Тел.: 068-311-89-85.

✓ Двигун 180 Вт, 250 грн; магнітофон касетний "Маяк М-240", 300 грн; електробритви "Агідель", 200 грн, "Харків-51", 150 грн; валуз на колесах, 200 грн; годинник наручний "Орієнт", 500 грн; фотоапарат "ФЕД-4", 200 грн; книжку німецькою мовою (1965 рік), 1000 грн. Тел.: 098-360-18-99.

✓ Сік ягідний і томатний, натуральний, 3 л

– 60 грн; картоплю домашню, різна – від 3 до 8 грн

КУПЛЮ

✓ Стабілізатор напруги "Таврія", алюмінієвий, емаль-провод 1,5 мм. Тел.: 067-872-77-31.

✓ Надаю послуги редактора і коректора текстів. Тел.: 068-101-85-21.

ОГОЛОШЕННЯ

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДALНІСТЮ «ОККО-ДРАЙВ», АЗС №75 повідомляє про намір отримати дозвіл на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря за адресою: 09100, Київська обл., Білоцерківський р-н., м. Біла Церква, бульв. Олександровський, 55.

Підприємство належить до 2 групи об'єктів, для яких розробляються документи з обґрунтування обсягів викидів.

ТОВ «ОККО-ДРАЙВ» займається відпуском 3-х видів бензину та 2-х видів дизельного пального і має дизель-генератор. Джерелами забруднення атмосферного повітря на підприємстві є підземні та наземні резервуари зберігання палива і розподільні колонки заправки автотранспорту та дизель-генератор. Всього на підприємстві діє 10 джерел викидів забруднюючих речовин, з яких в атмосферне повітря виділяється 9 забруднюючих речовин, миттєвий обсяг викидів дорівнює 0,40455 г/с, валовий викид становить 4,069302 т/рік. Забруднюючими речовинами є: Бензин (нафтний, малосірчистий,

Дика), «Теплиця», «Рікабар», РІА «Бліц» (Богдан Яременко), нотаріус Каріна Дерун, Білоцерківський автобусний парк (Андрій Старинко, якому дякую за лояльну логістику). А за щедрість – подружжю земляків, Олександру й Галині Лиценкам.

Завітали й до депутатів. Гостинно, радо нас приймали Олександр Поляруш, депутат Київоблради, Олександр Балановський («За Майбутнє») та білоцерківський осередок «Європейської Солідарності» – Геннадій Джеур із командою.

Отак «Родинонка» Ісуса славила, вітаючи людей зі святами. Її вдалося донести неповторний дух Різдва до кожного серця. Отож усім, хто нас приймав, величезне спасибі. «Родинонка» – з народом і творчість свою плекає для нього, бо й сама – від його коренів, і силу свою бере із його невмируючих джерел.

ВІТАЄМО ІМЕНИНИКІВ!

Улютому свої дні народження святкують ветерани Залізничного селища: 0.0. Алексєєнко, В.А. Деніченко, А.П. Куницька, В.П. Меланенко, М.О. Мушта, Н.М. Мирошнік, О.В. Степура, В.Ф. Тищенко, О.О. Станкевич.

Також вітаємо Ю.М. Мушту, яка відзначає 70-річний ювілей.

Любові вам і злагоди в родині,
Не знати горя, смутку і біди.
Хай прибуває щедро вам щоднини
Від сонця й вітру, із роси й води!

З погодою – ветерани 4-го мікрорайону

Повернули у власність громади

Білоцерківською окружною прокуратурою забезпечено реальне виконання рішення суду щодо повернення Білоцерківській міській територіальній громаді земельної ділянки з цільовим призначенням для ведення товарного сільськогосподарського виробництва площею понад 60 га вартістю більше 127 млн грн.

Прокуратура встановила, що рішенням сільської ради одному з приватних місцевих товариств передано вказану земельну ділянку без проведення земельних торгів та без затвердженого нормативно-грошової оцінки, як передбачено законодав-

ством. На підставі зазначеного рішення укладено відповідний договір оренди землі.

У зв'язку з цим прокуратура звернулася до суду з позовом про визнання недійсними рішення сільської ради про передачу в оренду земельної ділянки та самого договору оренди. Рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій підтверджено правомірність та обґрунтованість прокурора.

Наразі вказане судове рішення набрало законної сили та його реально виконано.

Білоцерківська окружна прокуратура

Хвороба може загрожувати невиліковним параплічним і навіть смертю протягом кількох годин усім невакцинованим або не повністю вакцинованим дітям. Серед тих, кого параплізувало внаслідок поліомієліту, 5-10% помирають через те, що парапліч уразив дихальні м'язи.

На сьогодні епідемічна ситуація в Україні з поліомієліті стрімко погіршилася. Восени зафіксовано 20 випадків захворювання в Рівненській та Закарпатській областях, що на фоні недостатнього рівня імунізації (53% за 2021 рік), планової вакцинації, загрозливо для нашої держави.

Ліків від цієї хвороби не

існує. Єдиним і безальтернативним захистом є вакцинація. Відповідно до Національного календаря профілактичних щеплень, дітей від поліомієліту вакцинують у 2, 4, 6, 18 місяців, 6 і 14 років. Щеплення є безпечними, ефективними, абсолютно безкоштовними.

Всім дітям віком від 6 місяців до 6 років, які не отримали потрібні щеплення від поліомієліту, рекомендовано вакцинуватися інактивованою поліовакциною (ІПВ). В подальшому, н

Людина, що здолала долю

Біла Церква багата на таланти. Серед видатних людей – і Ніна Петрівна ОПАНАСЕНКО – поет від Бога, безкомпромісна жінка, яка здолала долю. До 80-річчя від її дня народження в бібліотеці-філії №6 відбулася літературно-поетична година «Людина, що здолала долю».

Завідувачка бібліотеки Надія Гаврилова познайомила присутніх із долею багатостражданої жінки – Н.П. Опанащенко, життя якої нагадувало квітів едельвейс, що тягнеться до сонця, тримаючись дужим корінням за кам'яну основу. Ніна Петрівна була прикута до ліжка. Страшна хвороба вогнем пекла нерухоме тіло. Та вона не здавалась! Головною рисою її характеру була надзвичайна мужність. Хворіючи на міопатію, поетка знаходила розраду в слові. Хвороба руйнувала тіло, та дух залишався нескореним.

Вирішальну роль у творчій долі Ніни Петрівни відіграв її всесвітньо відомий земляк Іван Семенович Козловський. У різних видавництвах України виходили поетичні збірки письменниці. Визнанням її творчих здобутків стало прийняття до Національної спілки письменників України, відзначення Білоцерківською міською літературно-мистецькою премією імені І.С. Нечуя-Левицького та Київською обласною молодіжною премією імені О. Бойченка. А виняткова мужність, активіза-

громадянська позиція і високий патріотизм поціновані Міжнародною пам'ятною медаллю «Тим, що здолали долю», занесенням до «Золотого фонду» Білої Церкви та нагородженням високою державною нагородою України – орденом княгині Ольги 3-го ступеня.

Ніна Опанащенко була непересічною особистістю, вольовою, емоційною, талановитою жінкою, яка впевнено долала сходинки до висот поетичної майстерності. У своїх творах вона переносила читачів у вир власних почуттів, роздумів та моральних цінностей. У книгодібрні звучала поезія Ніни Петрівни: «Хто зрозуміє біль», «Жити, як живеться», «Гімн оптимізму», «Який це дар» та інші. Враженням від прочитаних творів поділилися читачки книгодібрні Валентина Бадзюх та Надія Розгон.

Для більш детального ознайомлення з творчим доробком Ніни Опанащенко в бібліотеці оформлена тематична політика «Творчість, «прикута до ліжка».

Людмила РОМАНЮК

ЩОРІЧНА ВИСТАВКА-КОНКУРС ТРАДИЦІЙНОГО ДЕКОРАТИВНО-УЖИТКОВОГО МИСТЕЦТВА ТА НАРОДНИХ ПРОМИСЛІВ «КРАСА РУКАМИ МОЛОДИХ» У БІЛОЦЕРКІВСЬКІЙ МІСЬКІЙ ТЕРТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Запрошуємо до участі дітей та молоді віком від 7 до 35 років.

Роботи з вишивки, розпису, писанкарства, різьблення по дереву, лозоплетіння, гончарства, іграшка (об'єктами з елементами народної творчості) тощо приймаються з 1 по 5 березня 2022 року за адресою: м. Біла Церква, пл. Соборна, 4, КЗ КОР «Білоцерківський краєзнавчий музей». Від одного учасника приймаються не більше 3 робіт.

Контактні телефони: 7-26-18 (КЗ ПО БМР Об'єднання клубів за місцем проживання «Дивосвіт»), 38-22-11 (управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради).

Управління з питань молоді та спорту

Українська колядка в бібліотеці

Різдво – одне з найбільших християнських свят, що наповнює наші серця сподіваннями, радістю та зігріває душі величальними колядками і віншуваннями. Ось і в бібліотеці-філії №8 вже другий рік поспіль для містян оголошується онлайн-конкурс на кращу різдвяну колядку «Радуйся земле, колядя іде!», до якого долучаються читачі, друзі бібліотеки та просто творчі особистості. Цей конкурс по-кліканий об'єднати людей доброми емоціями від широї української пісні. Адже українська колядка – в кожушку, у вишитій сорочці, загорнута в барвисту хустину, в руках тrimaє кольорове намисто, а в ньому – всі колядки та щедрівки, які від бабусь і дідусів передаються дарунком прийдешнім поколінням.

Тож 21 січня у бібліотеці відбулося підбиття підсумків загальноміського конкурсу на кращу різдвяну колядку. Цьогоріч у ньому взяли участь 54 земляки, які презентували на розсуд поважного журі (до складу якого увійшли Олена Фастівська, Мая Боженко та Любов Михайлук) 24 виступи. Це були колядки, щедрівки, театральні інсценівки, авторські твори.

Визначення переможців перетворилося на справжнє свято з яскравим українським вбранням, відтворенням народних традицій, позитивними та радісними емоціями, які учасники щедро дарували присутнім.

Затамувавши подих, гості слухали кришталеві голоси маленьких Аріані Богданець (8 років) та Анастасії Кацалап (8 років), натхненне декламування Дарини Юрчик (12 років). А яке захопливе театральне дійство подарували актори Зразкового лялькового театру «Фантазія». ЦПО «Соняшник» разом зі своєю очільницею Катериною Громадською!

В ошатній виставковій залі зібралися чотири самодіяльні колективи клубів Академії пенсіонерів: ансамбль «Гармонія» (керівник – Таскіра Максюта), ансамбль

«Криниця життя» (Ольга Руденко), ансамбль «Золота осінь» (Катерина Пушка) та хоровий колектив «Вербиченка» (Ольга Атаманенко). В залі панувала атмосфера сімейного свята з усваженням Сина Божого, з благословленною надією на щасливий рік і міцне здоров'я, зі щирою молитвою про закінчення війни. Співав увесь зал, продовжуючи пісні одне одного...

Порадувала своїм виступом творча родина – Таскіра та Володимир Максюти. Їхній дует «А ми удвох» з віншуваннями та українськими піснями присутні сприймали надзвичайно тепло.

Дуже приемно, що й сучасна молодь не цурається народних звичаїв, та ще й сама творить. Так, у номінації «Авторські твори» прозвучала новітня власна колядка від читача філії Сергія Гончарова.

Родзинкою заходу став виступ неймовірно талановитих дівчат, учасниць інді-фольк-гурту «ВЕсна». Анна Фадеєва – авторка віршів та пісенної лірики, учасниця

Розрахунковий рахунок
UA 17300346000026009025662402
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

3 редакційної пошти

Припинити експерименти!

Уже другий рік наш будинок № 7 по вул. Січневого прориву є експериментальним. Мабуть, керівництво «БЦ електромережі» досліджує терплячість його жителів: виживемо – чи не виживемо без електрики?

І як довго зможемо так прожити? Адже протягом 2021 р. в нашому будинку 6 разів відключали світло. А 31 грудня 2021-го з 18.30 до 21-ї години відключали електрику 6 разів! А потім взагалі мешканців будинку світла позбавили на всю Новорічну ніч (аж до 4-ї ранку 2022 року!). 17 січня знову пів дня не було електрики.

Додзвонитися до цієї організації, аби почути пояснення таких дій, неможливо. Може, якася реакція з'явиться після публічного розголосу в газеті?

Жителі будинку № 7, вул. Січневого прориву

Сумна історія

А все почалося ще в далекому 1962 році. Спільними зусиллями в селі Розумниця (донедавна Ставищенського, а тепер Білоцерківського району) нарешті відкрили омріяну 8-річну школу.

І ось перше вересня 1962-го... Вчителі радо зустрічають школярів, батьки із хвилюванням ведуть за руку своїх діточок, а розгублені малята вперше переступають поріг школи, в якій пахне свіжопарафованою підлогою, та одинокі парті чекають на своїх школяриків.

Пролунав перший дзвінок, і розпочався відлік часу на новому етапі в

житті розумнян. Колишнє село-мільйонер про-цвітало, а разом з ним – і рідна школа. Ми думали, так буде завжди, але...

З часом у селі не стало роботи, мо-

льодь почала виїжджати в пошуках крашого життя, залишились переважно пенсіонери. Спочатку закрили прекрасний, після капітального ремонту, садочек, потім розтягнули по цеглинці ферму, згодом під тяжкий чобіт потрапив сільський будинок культури, ФАП, а зараз загребущі пазурі дістались і школи... Стурбовані її долею

жителі подались оббивати пороги владних кабінетів, але всі старання, на жаль, марні. І, можливо, зовсім скоро в пам'яті залишаться тільки прекрасні спогади про те, як лунав шкільний дзвінок, у коридорах гомоніли діти, а на перерви дівчатка з косичками грали «в резиночку»...

Ліза РЕЗНИКОВА

Похід

Щоб був похід безпечним і надійним,
З рук капітан не випустив руля,
Є Спілка офіцерів України –
Державницька команда корабля.

Таки ми різні, друзі – однодумці!
У кожному царює власне «Я».

Та є одна з шанованих презумпцій,
Це – одностайність, бо без неї – як?
Вона всіх нас в одну сім'ю єднає.
Здолаєм ураган і буревій.

Усі порти далекі нас чекають,

Але найдужче нас чекає свій.

І прапор наш над берегом тріпоче –
To б'ється наше серце гуртове:
До нас, хто Батьківщині щастя хоче!
Ми з тими, хто державою живе!

Петро САВЧЕНКО

та співзасновниця гурту «ВЕсна», очільниця Спілки незаслужених поетів «СловаRiv», учасниця мистецького проекту «ПОЧУТИ». Станіслава Клішина пише музику та вірші до пісень, що увійшли до репертуару гурту. Працює викладачем класу вокалу в школі мистецтв №5 і минулого року стала лауреатом молодіжної літературно-мистецької премії ім. Миколи Вінграновського. У виконанні гурту пролунали авторська «Різдвяна» («Дари волхвів») та інші чудові твори.

Всі переможці конкурсу отримали дипломи й подарунки. Дякуємо спонсорам і благодійникам, які зі щирим серцем відгукнулися та долучилися до нагородження переможців і учасників конкурсу колядок: депутатці Білоцерківської міської ради, підприємці Олени Фастівській; директорці КЗ БМР Білоцерківська ЦБС ім. П. Красножона Раїсі Григоренко; депутату Білоцерківської районної ради Володимирові Бабенку; депутатові Білоцерківської міської ради, підприємцеві Вадиму Хлебнікову.

Е скарби, заховані в землі, а є такі, що зберігаються в серцях і передаються з покоління в покоління, чаруючи людську душу. До них належить пам'ять роду, його звичаї, традиції, обряди. Зберегти їх від забуття і байдужості, відродити в родинах – наше завдання. Тож зберігаймо, не розплескуймо ні краплинки, бо якщо живуть ці духовні пісні серед людей – живе Україна!

Світлана ХМІЛЬОВА

